

บทที่ 5

สรุปผลการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การศึกษาเรื่อง “ความคิดเห็นของพนักงานต่อการจัดการตามหลักบรรษัทภิบาลของพนักงานในกลุ่มธุรกิจอุตสาหกรรมสัตว์น้ำ (สายฟาร์มเพาะเลี้ยงกุ้งบ่อดิน) บริษัท เอกชนแห่งหนึ่ง อำเภอ แกลง จังหวัดระยอง” โดยมีจุดมุ่งหมายเพื่อนำผลการศึกษาที่ได้ไปเป็นแนวทางในการปรับปรุง แก้ไขและพัฒนาการบริหารจัดการงานในองค์กรของตนเองและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องให้เกิดประสิทธิภาพและประสิทธิผลตามหลักบรรษัทภิบาล โดยการศึกษาครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ 1) เพื่อศึกษาความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดการตามหลักบรรษัทภิบาลของพนักงานกลุ่มธุรกิจอุตสาหกรรมสัตว์น้ำ (สายฟาร์มเพาะเลี้ยงกุ้งบ่อดิน) บริษัท เอกชนแห่งหนึ่ง อำเภอแกลง จังหวัดระยอง และ 2) เพื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดการตามหลักบรรษัทภิบาลของพนักงานกลุ่มธุรกิจอุตสาหกรรมสัตว์น้ำ (สายฟาร์มเพาะเลี้ยงกุ้งบ่อดิน) บริษัท เอกชนแห่งหนึ่ง อำเภอแกลง จังหวัดระยอง จำแนกตาม เพศ อายุ ระดับการศึกษา ตำแหน่ง และขนาดของสถานที่ทำงาน โดยใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ พนักงานกลุ่มธุรกิจอุตสาหกรรมสัตว์น้ำ (สายฟาร์มเพาะเลี้ยงกุ้งบ่อดิน) บริษัท เอกชนแห่งหนึ่ง อำเภอแกลง จังหวัดระยอง จำนวน 154 คน จากประชากรจำนวน 252 คน ในการวิจัย โดยใช้สูตรยามาเน่ ที่ระดับความเชื่อมั่นที่ยอมรับได้ .05 ทำการสุ่มตัวอย่างแบบที่คำนึงถึงความเป็น (Probability Sampling) ที่ทุกหน่วยของประชากรมีโอกาสถูกเลือกเป็นตัวอย่าง แบบสุ่มตัวอย่างในแต่ละระดับชั้นอย่างเป็นสัดส่วนผู้ศึกษาจึงใช้วิธีสุ่มตามโควตาแบ่งตามสัดส่วนขนาดของฟาร์ม สถิติที่ใช้ในการวิจัยข้อมูลทั่วไปของพนักงานกลุ่มธุรกิจอุตสาหกรรมสัตว์น้ำ (สายฟาร์มเพาะเลี้ยงกุ้งบ่อดิน) บริษัท เอกชนแห่งหนึ่ง อำเภอแกลง จังหวัดระยอง (เพศ อายุ วุฒิการศึกษา ขนาดของสถานที่ทำงาน และตำแหน่ง) วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้สถิติค่าความถี่ และค่าร้อยละ

ส่วนระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดการตามหลักบรรษัทภิบาล วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้สถิติค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ส่วนการทดสอบสมมุติฐานใช้ค่าสถิติ t - test ทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยจากกลุ่มตัวอย่าง 2 กลุ่ม ใช้สถิติ One - way ANOVA ในการวิเคราะห์หาความแปรปรวนแบบทางเดียวและหากพบความแตกต่างจะทำการทดสอบเป็นรายคู่ด้วยวิธีการของ LSD โดยกำหนดระดับนัยสำคัญทางสถิติ .05 ซึ่งผลการศึกษานำเสนอตามลำดับ ดังนี้

1. ข้อมูลทั่วไปของกลุ่มตัวอย่าง ระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดการตามหลัก
บรรษัทภิบาล

2. การทดสอบสมมติฐาน

สรุปผลการวิจัย

1. ข้อมูลทั่วไป

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของพนักงานกลุ่มธุรกิจอุตสาหกรรมสัตว์น้ำ (สายฟาร์ม
เพาะเลี้ยงกุ้งบ่อดิน) บริษัท เอกชนแห่งหนึ่ง อำเภอแกลง จังหวัดระยอง พบว่า พนักงานส่วนใหญ่
เป็นเพศชาย ร้อยละ 68.18 มีอายุระหว่าง 26 - 35 ปี มากที่สุดร้อยละ 31.17 สำเร็จการศึกษาระดับ
ประถมศึกษามากที่สุด ร้อยละ 41.56 อยู่ในระดับตำแหน่งคนงานรายวัน/ รายเดือนมากที่สุด ร้อยละ
59.09 และปฏิบัติงานอยู่ในพื้นที่ทำงานขนาดใหญ่ (200 ไร่ขึ้นไป) มากที่สุด ร้อยละ 53.90

2. ระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดการตามหลักบรรษัทภิบาลของพนักงานกลุ่มธุรกิจ
อุตสาหกรรมสัตว์น้ำ (สายฟาร์มเพาะเลี้ยงกุ้งบ่อดิน) บริษัท เอกชนแห่งหนึ่ง อำเภอแกลง จังหวัด
ระยอง

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของพนักงานกลุ่มธุรกิจอุตสาหกรรมสัตว์น้ำ (สายฟาร์ม
เพาะเลี้ยงกุ้งบ่อดิน) บริษัท เอกชนแห่งหนึ่ง อำเภอแกลง จังหวัดระยอง พบว่า พนักงานมี
ความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดการตามหลักบรรษัทภิบาลทั้ง 5 ด้าน ในภาพรวมอยู่ในระดับน้อย
($\bar{X} = 2.31, S.D. = 0.56$) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า พนักงานมีความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดการ
ตามหลักบรรษัทภิบาลด้านการปฏิบัติที่เป็นเลิศ ($\bar{X} = 2.40, S.D. = 0.75$) มากที่สุด รองลงมา คือ
ด้านหลักความโปร่งใส ($\bar{X} = 2.35, S.D. = 0.78$) ส่วนด้านที่พนักงานมีความคิดเห็นน้อยที่สุด คือ
ด้านหลักความรับผิดชอบต่อหน้าที่ ($\bar{X} = 2.31, S.D. = 0.64$) ซึ่งสามารถสรุปผลการวิจัยในแต่ละ
ด้านได้ ดังนี้

2.1 ด้านหลักความรับผิดชอบต่อหน้าที่ พบว่า พนักงานกลุ่มธุรกิจอุตสาหกรรมสัตว์น้ำ
(สายฟาร์มเพาะเลี้ยงกุ้งบ่อดิน) บริษัท เอกชนแห่งหนึ่ง อำเภอแกลง จังหวัดระยอง มีความคิดเห็น
เกี่ยวกับการจัดการตามหลักบรรษัทภิบาลในด้านหลักความรับผิดชอบต่อหน้าที่อยู่ในระดับน้อย
โดยด้านที่มีระดับความคิดเห็นมากที่สุด คือ ฝ่ายบริหารของฟาร์มเป็นผู้ที่มีความตั้งใจที่จะปฏิบัติตาม
นโยบายและข้อบังคับต่าง ๆ ที่มีผลใช้อย่างเคร่งครัด ($\bar{X} = 2.70, S.D. = 1.01$) รองลงมา คือ
ฝ่ายบริหารของฟาร์มเป็นผู้มีความสนใจใฝ่หาความรู้ เพื่อนำมาพัฒนาและปรับปรุงผลการดำเนินงาน
($\bar{X} = 2.24, S.D. = 0.82$) และระดับต่ำสุด คือ ฝ่ายบริหารของฟาร์มแสดงออกถึงความรับผิดชอบต่อ
เมื่อเกิดความผิดพลาดในการปฏิบัติงาน ($\bar{X} = 2.14, S.D. = 0.88$)

2.2 ด้านหลักความยุติธรรม พบว่า พนักงานกลุ่มธุรกิจอุตสาหกรรมสัตว์น้ำ (สายฟาร์มเพาะเลี้ยงกุ้งบ่อดิน) บริษัท เอกชนแห่งหนึ่ง อำเภอแกลง จังหวัดระยอง มีความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดการตามหลักบรรษัทภิบาลในด้านหลักความยุติธรรมอยู่ในระดับน้อย โดยด้านที่มีระดับความคิดเห็นมากที่สุด คือ ฝ่ายบริหารฟาร์มมีจรรยาบรรณในการบริหารกิจการโดยไม่ใส่ร้ายหรือปิดบังข้อมูลอันเป็นประโยชน์ต่อฟาร์มอื่น ๆ ในบริเวณใกล้เคียง ($\bar{X} = 2.38, S.D. = 1.03$) รองลงมา คือ ฝ่ายบริหารฟาร์มดูแลความเป็นอยู่ของพนักงานทุกคนในฟาร์มอย่างเท่าเทียมกัน ($\bar{X} = 2.36, S.D. = 1.00$) และฝ่ายบริหารฟาร์มให้ความสำคัญโดยยึดหลักความเสมอภาคในการปฏิบัติงานภายในกิจการ ($\bar{X} = 2.36, S.D. = 0.85$) และระดับต่ำสุด คือ ฝ่ายบริหารฟาร์มเปิดโอกาสให้พนักงานทุกระดับได้แสดงความคิดเห็นและร้องเรียน ($\bar{X} = 2.28, S.D. = 0.92$)

2.3 ด้านหลักความโปร่งใส พบว่า พนักงานกลุ่มธุรกิจอุตสาหกรรมสัตว์น้ำ (สายฟาร์มเพาะเลี้ยงกุ้งบ่อดิน) บริษัท เอกชนแห่งหนึ่ง อำเภอแกลง จังหวัดระยอง มีความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดการตามหลักบรรษัทภิบาลในด้านหลักความโปร่งใสอยู่ในระดับน้อย โดยด้านที่มีระดับความคิดเห็นมากที่สุด คือ ฝ่ายบริหารฟาร์มชี้แจงและแนะนำข้อมูลอันเป็นประโยชน์ต่อพนักงานภายในฟาร์มเป็นอย่างมาก ($\bar{X} = 2.24, S.D. = 0.95$) รองลงมา คือ ด้านฝ่ายบริหารฟาร์มมีการแจ้งข้อมูลข่าวสาร คำสั่งต่าง ๆ ให้พนักงานในฟาร์มทราบโดยทั่วถึงกัน ($\bar{X} = 2.38, S.D. = 0.90$) และระดับต่ำสุด คือ ฝ่ายบริหารฟาร์มดำเนินการบริหารอย่างตรงไปตรงมาเพื่อประโยชน์ของพนักงานภายในฟาร์มทุกคน ($\bar{X} = 2.27, S.D. = 0.87$)

2.4 ด้านคุณค่าระยะยาว พบว่า พนักงานกลุ่มธุรกิจอุตสาหกรรมสัตว์น้ำ (สายฟาร์มเพาะเลี้ยงกุ้งบ่อดิน) บริษัท เอกชนแห่งหนึ่ง อำเภอแกลง จังหวัดระยอง มีความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดการตามหลักบรรษัทภิบาลในด้านคุณค่าระยะยาวอยู่ในระดับน้อย โดยด้านที่มีระดับความคิดเห็นมากที่สุด คือ ฝ่ายบริหารฟาร์มมีภาวะผู้นำสูงมาก ($\bar{X} = 2.28, S.D. = 1.00$) รองลงมา คือ ด้านฝ่ายบริหารฟาร์มสามารถสร้างผลผลิตได้ตรงตามความต้องการของลูกค้า ($\bar{X} = 2.16, S.D. = 0.80$) และระดับต่ำสุด คือ ฝ่ายบริหารฟาร์มเป็นผู้ยอมรับการเปลี่ยนแปลง ($\bar{X} = 1.95, S.D. = 0.88$)

2.5 ด้านการปฏิบัติที่เป็นเลิศ พบว่า พนักงานกลุ่มธุรกิจอุตสาหกรรมสัตว์น้ำ (สายฟาร์มเพาะเลี้ยงกุ้งบ่อดิน) บริษัท เอกชนแห่งหนึ่ง อำเภอแกลง จังหวัดระยอง มีความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดการตามหลักบรรษัทภิบาลในด้านการปฏิบัติที่เป็นเลิศอยู่ในระดับน้อย โดยด้านที่มีระดับความคิดเห็นมากที่สุด คือ ฝ่ายบริหารฟาร์มมีการปรับปรุงเปลี่ยนแปลงรูปแบบการดำเนินงานให้ทันสมัยอยู่เสมอ ($\bar{X} = 2.51, S.D. = 1.00$) รองลงมา คือ ด้านฝ่ายบริหารฟาร์มฝ่ายบริหารฟาร์มมีการพัฒนางานเพื่อสร้างนวัตกรรมใหม่ ๆ ให้กับกิจการ ($\bar{X} = 2.48, S.D. = 0.89$) และระดับต่ำสุด คือ ฝ่ายบริหารฟาร์มมีประสิทธิภาพดีเยี่ยมในการดำเนินงานด้านต่าง ๆ ของกิจการ ($\bar{X} = 2.30,$

$S.D. = 0.89$)

3. จากผลการทดสอบสมมติฐานเพื่อเปรียบเทียบระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดการตามหลักบรรษัทภิบาลของพนักงานกลุ่มธุรกิจอุตสาหกรรมสัตว์น้ำ (สายฟาร์มเพาะเลี้ยงกุ้งบ่อดิน) บริษัทเอกชนแห่งหนึ่ง อำเภอกะเลง จังหวัดระยอง

ผลการทดสอบสมมติฐาน พบว่า พนักงานในกลุ่มธุรกิจอุตสาหกรรมสัตว์น้ำ (สายฟาร์มเพาะเลี้ยงกุ้งบ่อดิน) ของบริษัทเอกชนแห่งหนึ่ง อำเภอกะเลง จังหวัดระยอง ที่มีเพศ อายุ ระดับการศึกษา พื้นที่ทำงานที่แตกต่างกันมีความคิดเห็นไม่แตกต่างกัน จึงปฏิเสธสมมติฐานการวิจัย

แต่พนักงานในกลุ่มธุรกิจอุตสาหกรรมสัตว์น้ำ (สายฟาร์มเพาะเลี้ยงกุ้งบ่อดิน) ของบริษัทเอกชนแห่งหนึ่ง อำเภอกะเลง จังหวัดระยอง ที่มีระดับตำแหน่งต่างกัน มีความคิดเห็นแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานและทดสอบความแตกต่างด้วยวิธีการ LSD (Least Significant Difference Test) พบว่า

1. พนักงานที่อยู่ในตำแหน่งผู้จัดการแผนกมีความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดการตามหลักบรรษัทภิบาลแตกต่างไปจากคนงานรายวัน/ รายเดือน

2. พนักงานที่อยู่ในตำแหน่งคนงานรายวัน/ รายเดือนมีความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดการตามหลักบรรษัทภิบาลแตกต่างไปจากผู้จัดการแผนก

อภิปรายผล

1. ระดับความคิดเห็นของพนักงานเกี่ยวกับการจัดการตามหลักบรรษัทภิบาลของกลุ่มธุรกิจอุตสาหกรรมสัตว์น้ำ (สายฟาร์มเพาะเลี้ยงกุ้งบ่อดิน) บริษัท เอกชนแห่งหนึ่ง อำเภอกะเลง จังหวัดระยอง

จากการศึกษาข้อมูลเกี่ยวกับระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดการตามหลักบรรษัทภิบาลของพนักงานในกลุ่มธุรกิจอุตสาหกรรมสัตว์น้ำ (สายฟาร์มเพาะเลี้ยงกุ้งบ่อดิน) บริษัทเอกชนแห่งหนึ่ง อำเภอกะเลง จังหวัดระยอง พบว่า พนักงานมีความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดการตามหลักบรรษัทภิบาลทั้ง 5 ด้าน ในภาพรวมอยู่ในระดับน้อย โดยมีความคิดเห็นในด้านการปฏิบัติที่เป็นเลิศมากที่สุด รองลงมาคือ ด้านหลักความโปร่งใส และด้านคุณค่าระยะยาวน้อยที่สุด ซึ่งสามารถอภิปรายผลการศึกษาในแต่ละด้านได้ ดังนี้

1.1 ด้านหลักความรับผิดชอบต่อนักที่ พบว่า พนักงานกลุ่มธุรกิจอุตสาหกรรมสัตว์น้ำ (สายฟาร์มเพาะเลี้ยงกุ้งบ่อดิน) บริษัท เอกชนแห่งหนึ่ง อำเภอกะเลง จังหวัดระยอง มีความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดการตามหลักบรรษัทภิบาลอยู่ในระดับน้อย ซึ่งจากผลการศึกษาดังกล่าวขัดแย้งกับอิสริย์ เกียรติพิทักษ์ (2549) ที่ได้ทำการศึกษาเกี่ยวกับความเป็นบรรษัทภิบาลของบริษัท ทีโอที จำกัด

มหาชน พบว่า บุคลากรมีความคิดเห็นต่อการเป็นบรรษัทภิบาลของบริษัท ทีโอที จำกัด มหาชน ด้านการมีความรับผิดชอบต่อการตัดสินใจและการกระทำของตนอยู่ในระดับสูงสุด และขัดแย้งกับผลการวิจัยของ พระมหาคำพิง ชีรปัญญา (2546) ได้ทำการศึกษาเรื่องการบริหารตามหลักธรรมาภิบาลของโรงเรียนนวมินทราชูทิศมัธยม จังหวัดนครสวรรค์ พบว่า บุคลากรมีความคิดเห็นต่อการบริหารงานตามหลักธรรมาภิบาล ด้านหลักความโปร่งใสโดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.88$)

ดังนั้น จากผลการศึกษาสรุปได้ว่า พนักงานมีความคิดเห็นด้านหลักความรับผิดชอบต่อหน้าที่ในระดับน้อยนั้น อาจจะเนื่องมาผลการปฏิบัติงานยังไม่บรรลุเป้าหมายขององค์กร

1.2 ด้านหลักความยุติธรรม พบว่า พนักงานกลุ่มธุรกิจอุตสาหกรรมสัตว์น้ำ (สายฟาร์มเพาะเลี้ยงกุ้งบ่อดิน) บริษัท เอกชนแห่งหนึ่ง อำเภอแกลง จังหวัดระยอง การจัดการตามหลักบรรษัทภิบาลอยู่ในระดับน้อย ซึ่งขัดแย้งกับ อิสริย์ เกียรติพิทักษ์ (2549) ได้ทำการศึกษาเกี่ยวกับความเป็นบรรษัทภิบาลของบริษัท ทีโอที จำกัด มหาชน พบว่า บุคลากรมีความคิดเห็นต่อการเป็นบรรษัทภิบาลของบริษัท ทีโอที จำกัด มหาชน ด้านการปฏิบัติต่อทุกฝ่าย อย่างเสมอภาคและยุติธรรม พบว่า อยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 2.79$)

ดังนั้น จากผลการศึกษาสรุปได้ว่า พนักงานมีความคิดเห็นด้านหลักความรับผิดชอบต่อหน้าที่ในระดับน้อยนั้น อาจจะเนื่องมาจากที่ผู้บริหารยังไม่เปิดโอกาสให้พนักงานระดับล่างแสดงความคิดเห็นหรือแสดงข้อร้องเรียนมากเท่าที่ควรจึงอาจจะส่งผลกระทบทางอ้อมในการเพิ่มประสิทธิภาพในการดำเนินงานเนื่องจากได้รับข้อมูลไม่เพียงพอจากทีมงานทุกระดับ

1.3 ด้านหลักความโปร่งใส พบว่า พนักงานกลุ่มธุรกิจอุตสาหกรรมสัตว์น้ำ (สายฟาร์มเพาะเลี้ยงกุ้งบ่อดิน) บริษัท เอกชนแห่งหนึ่ง อำเภอแกลง จังหวัดระยอง การจัดการตามหลักบรรษัทภิบาลอยู่ในระดับน้อย ซึ่งขัดแย้งกับพระมหาคำพิง ชีรปัญญา (2546) ได้ทำการศึกษาเรื่องการบริหารตามหลักธรรมาภิบาลของโรงเรียนนวมินทราชูทิศมัธยม จังหวัดนครสวรรค์ พบว่า บุคลากรมีความคิดเห็นต่อการบริหารงานตามหลักธรรมาภิบาล ด้านหลักความโปร่งใสโดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.87$) ขัดแย้งกับผลการศึกษาของ อนุรัตน์ จักรเจริญพรชัย (2550) ซึ่งทำการศึกษาเกี่ยวกับความคิดเห็นของประชาชนต่อการบริหารจัดการตามหลักธรรมาภิบาลขององค์การบริหารส่วนตำบล: ศึกษากรณีองค์การส่วนตำบลหมอนนาง อำเภอพนัสนิคม จังหวัดชลบุรี พบว่า ประชาชนมีความคิดเห็นต่อการบริหารจัดการตามหลักธรรมาภิบาลขององค์การส่วนตำบลหมอนนาง ด้านหลักความโปร่งใสอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.02$)

ดังนั้น จากผลการศึกษาสรุปได้ว่า พนักงานมีความคิดเห็นด้านหลักความโปร่งใสในระดับน้อยนั้น อาจจะเป็นเพราะว่าผู้บริหารมีวิธีการสื่อสารเพื่อใช้เป็นช่องทางในการการเผยแพร่ข่าวสารน้อยเกินไป ไม่หลากหลายทำให้ข้อมูลข่าวสารกระจายไปไม่ถึง จึงดูเหมือนว่าผู้บริหารดำเนินงาน

ไม่เปิดเผยตรงไปตรงมา

1.4 ด้านคุณค่าระยะยาว พบว่า พนักงานกลุ่มธุรกิจอุตสาหกรรมสัตว์น้ำ (สายฟาร์มเพาะเลี้ยงกุ้งบ่อดิน) บริษัทเอกชนแห่งหนึ่ง อำเภอแกลง จังหวัดระยอง การจัดการตามหลักบรรษัทภิบาลอยู่ในระดับน้อย ซึ่งขัดแย้งกับ อิศริย์ เกียรติพิทักษ์ (2549) ได้ทำการศึกษาเกี่ยวกับความเป็นบรรษัทภิบาลของบริษัท ทีโอที จำกัด มหาชน พบว่าบุคลากรมีความคิดเห็นต่อการเป็นบรรษัทภิบาลของบริษัท ทีโอที จำกัด มหาชน ในเรื่องการปฏิบัติต่อทุกฝ่าย อย่างเสมอภาคและยุติธรรม พบว่าอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.24$)

ดังนั้น จากการศึกษาสรุปได้ว่า พนักงานมีความคิดเห็นด้านคุณค่าระยะยาวในระดับน้อยนั้น อาจจะเป็นเพราะว่า ผู้บริหารยังไม่พร้อมยอมรับการเปลี่ยนแปลงในหลาย ๆ ด้านขององค์กร แม้ว่าในระดับความคิดเห็นในเรื่องภาวะผู้นำซึ่งมีความคิดเห็นอยู่ในอันดับแรก แต่ก็ยังอยู่ในระดับน้อยต้องมีการปรับปรุง แสดงว่าในด้านทฤษฎีผู้บริหารมีภาวะผู้นำสูงมาก แต่ในด้านปฏิบัติกลับเป็นผู้ไม่ยอมรับการเปลี่ยนแปลง ซึ่งอาจส่งผลเสียต่อองค์กรได้

1.5 ด้านการปฏิบัติที่เป็นเลิศ พบว่าพนักงานกลุ่มธุรกิจอุตสาหกรรมสัตว์น้ำ (สายฟาร์มเพาะเลี้ยงกุ้งบ่อดิน) บริษัทเอกชนแห่งหนึ่ง อำเภอแกลง จังหวัดระยอง การจัดการตามหลักบรรษัทภิบาลอยู่ในระดับน้อย ซึ่งขัดแย้งกับ อิศริย์ เกียรติพิทักษ์ (2549) ได้ทำการศึกษาเกี่ยวกับความเป็นบรรษัทภิบาลของบริษัท ทีโอที จำกัด มหาชน พบว่า บุคลากรมีความคิดเห็นต่อการเป็นบรรษัทภิบาลของบริษัท ทีโอที จำกัด มหาชน ในเรื่องการมุ่งส่งเสริมหลักการบริหารอันเป็นเลิศ พบว่าพบว่ามีอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.42$)

ดังนั้น จากการศึกษาสรุปได้ว่า พนักงานมีความคิดเห็นด้านการปฏิบัติที่เป็นเลิศในระดับน้อยนั้น อาจจะเป็นเพราะว่าผู้บริหารยังมีการปรับปรุงเปลี่ยนแปลงในด้านรูปแบบการดำเนินงานให้ทันสมัยน้อยเกินไป อีกทั้งการกระจายข้อมูลข่าวสารล่าช้า นอกจากนั้นการสร้างนวัตกรรมใหม่ ๆ ให้กับกิจการก็ยังน้อยด้วยเช่นกัน

สรุป ในความคิดของผู้วิจัยเห็นว่ากรณีที่พนักงานมีความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดการตามหลักบรรษัทภิบาลของกลุ่มธุรกิจอุตสาหกรรมสัตว์น้ำ (สายฟาร์มเพาะเลี้ยงกุ้งบ่อดิน) บริษัทเอกชนแห่งหนึ่ง อำเภอแกลง จังหวัดระยอง อยู่ในระดับน้อย อาจจะเป็นเพราะว่าการจัดการตามหลักบรรษัทภิบาลทั้ง 5 ด้านยังอยู่ในระดับที่ต้องได้รับการปรับปรุง และพัฒนาให้มากขึ้นเพราะทุกด้านมีผลกระทบโดยตรงต่อผลการดำเนินงานขององค์กร

2. การเปรียบเทียบความคิดเห็นของพนักงานเกี่ยวกับการจัดการตามหลักบรรษัทภิบาลของกลุ่มธุรกิจอุตสาหกรรมสัตว์น้ำ (สายฟาร์มเพาะเลี้ยงกุ้งบ่อดิน) บริษัท เอกชนแห่งหนึ่ง อำเภอแกลง จังหวัดระยอง โดยจำแนกตาม เพศ อายุ ระดับการศึกษา ตำแหน่งและขนาดของ

สถานที่ทำงาน

ในการศึกษาข้อมูลเกี่ยวกับการเปรียบเทียบความคิดเห็นของพนักงานเกี่ยวกับการจัดการตามหลักบรรษัทภิบาลของกลุ่มธุรกิจอุตสาหกรรมสัตว์น้ำ (สายฟาร์มเพาะเลี้ยงกุ้งบ่อดิน) บริษัทเอกชนแห่งหนึ่ง อำเภอแกลง จังหวัดระยอง เป็นการนำข้อมูลทั่วไปของกลุ่มตัวอย่างมาทดสอบหาความแตกต่างกับการจัดการตามหลักบรรษัทภิบาลของพนักงานกลุ่มธุรกิจอุตสาหกรรมสัตว์น้ำ (สายฟาร์มเพาะเลี้ยงกุ้งบ่อดิน) บริษัทเอกชนแห่งหนึ่ง อำเภอแกลง จังหวัดระยอง ซึ่งเป็นการทดสอบสมมติฐานการวิจัย พบว่า พนักงานที่มีเพศ อายุ วุฒิการศึกษา และขนาดของสถานที่ทำงาน มีความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดการตามหลักบรรษัทภิบาลของพนักงานกลุ่มธุรกิจอุตสาหกรรมสัตว์น้ำ (สายฟาร์มเพาะเลี้ยงกุ้งบ่อดิน) บริษัทเอกชนแห่งหนึ่ง อำเภอแกลง จังหวัดระยอง ไม่แตกต่างกัน ในขณะที่พนักงานระดับตำแหน่งต่างกัน มีความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดการตามหลักบรรษัทภิบาลของพนักงานกลุ่มธุรกิจอุตสาหกรรมสัตว์น้ำ (สายฟาร์มเพาะเลี้ยงกุ้งบ่อดิน) บริษัทเอกชนแห่งหนึ่ง อำเภอแกลง จังหวัดระยอง แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งสามารถอภิปรายผลได้ดังนี้

2.1 เพศ พบว่า พนักงานที่มีเพศต่างกันมีความคิดเห็นต่อการจัดการตามหลักบรรษัทภิบาลไม่แตกต่างกัน ตามนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จึงปฏิเสธสมมติฐานการวิจัย ซึ่งสอดคล้องกับการศึกษาของ พระมหาลำพิ่ง ธีรบุญโญ (2546) ได้ทำการศึกษาเรื่องการบริหารตามหลักธรรมาภิบาลของโรงเรียนนวมินทราชูทิศมัธยม จังหวัดนครสวรรค์ ทั้งนี้ เนื่องจากผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่รู้จัก สนับสนุนกับผู้บริหารฟาร์มที่อยู่ในกลุ่มธุรกิจสัตว์น้ำสายฟาร์มเพาะเลี้ยงกุ้งของอำเภอแกลง จังหวัดระยอง เป็นอย่างดี อีกทั้งส่วนใหญ่ก็จะมีญาติพี่น้องกระจายกันปฏิบัติงานตามฟาร์มต่าง ๆ ในกลุ่มธุรกิจสัตว์น้ำ (สายฟาร์มเพาะเลี้ยงกุ้งบ่อดิน) บริษัทเอกชนแห่งหนึ่ง อำเภอแกลง จังหวัดระยอง เช่นกันจึงมีความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดการตามหลักบรรษัทภิบาลไม่แตกต่างกัน

2.2 อายุ พนักงานที่มีอายุต่างกัน มีความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดการตามหลักบรรษัทภิบาลไม่แตกต่างกัน ตามนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จึงปฏิเสธสมมติฐานการวิจัย ซึ่งสอดคล้องกับการศึกษาของ พระมหาลำพิ่ง ธีรบุญโญ (2546) ได้ทำการศึกษาเรื่องการบริหารตามหลักธรรมาภิบาลของโรงเรียนนวมินทราชูทิศมัธยม จังหวัดนครสวรรค์ ทั้งนี้ อาจจะเป็นเพราะว่าพนักงานได้รับการดูแลด้านความเป็นอยู่อย่างเท่าเทียมกันและผู้บริหารให้ความสำคัญโดยยึดหลักความเสมอภาค ถึงแม้ว่าจัดอยู่ในระดับน้อยก็ตาม ส่งผลให้พนักงานที่มีอายุต่างกัน มีความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดการตามหลักบรรษัทภิบาลไม่แตกต่างกัน

2.3 ระดับการศึกษา พนักงานที่มีระดับการศึกษาต่างกัน มีความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดการตามหลักบรรษัทภิบาลไม่แตกต่างกัน ตามนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จึงปฏิเสธสมมติฐานการวิจัย ซึ่งสอดคล้องกับการศึกษาของ อิศริย์ เกียรติพิทักษ์ (2549) ซึ่งทำการศึกษาเกี่ยวกับความเป็นบรรษัทภิบาลของบริษัท ทีโอที จำกัด มหาชน พบว่าบุคลากรที่มีระดับการศึกษาแตกต่างกัน มีความคิดเห็นเกี่ยวกับความเป็นบรรษัทภิบาลไม่แตกต่างกันและขัดแย้งกับ อนุรัตน์ จักรเจริญพรชัย (2550) ซึ่งทำการศึกษาเกี่ยวกับความคิดเห็นของประชาชนต่อการบริหารจัดการตามหลักธรรมาภิบาลขององค์การบริหารส่วนตำบล: ศึกษากรณีองค์การบริหารส่วนตำบลหมอนนาง อำเภอพนัสนิคม จังหวัดชลบุรี ผลการวิจัยพบว่า ประชาชนในเขตบริหารส่วนตำบลหมอนนางที่มีการศึกษาต่างกันมีความคิดเห็นต่อการบริหารจัดการตามหลักธรรมาภิบาลแตกต่างกัน ทั้งนี้อาจจะเป็นเพราะว่าพนักงานได้รับการดูแลด้านความเป็นอยู่อย่างเท่าเทียมกันและผู้บริหารให้ความสำคัญโดยยึดหลักความเสมอภาค ถึงแม้ว่าจัดอยู่ในระดับน้อยก็ตามส่งผลให้พนักงานที่มีระดับการศึกษาต่างกัน มีความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดการตามหลักบรรษัทภิบาลไม่แตกต่างกัน

2.4 ระดับตำแหน่ง พนักงานที่มีระดับตำแหน่งต่างกัน มีความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดการตามหลักบรรษัทภิบาลแตกต่างกัน ตามนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จึงยอมรับสมมติฐานการวิจัย ซึ่งจากผลการศึกษาดังกล่าวสอดคล้องกับผลการศึกษาของ พระมหาลำพิ่ง ธีรบุญโญ (2546) ได้ทำการศึกษาเรื่องการบริหารตามหลักธรรมาภิบาลของโรงเรียนนวมินทราชูทิศมัธยม จังหวัดนครสวรรค์ พบว่า บุคลากรมีความคิดเห็นต่อการบริหารงานตามหลักธรรมาภิบาล จำแนกตามตำแหน่งโดยรวมไม่แตกต่างกัน ทั้งนี้อาจจะเป็นเพราะว่าพนักงานได้รับการปฏิบัติที่ไม่เท่าเทียมกันทั้งด้านเสนอความคิด ผลประโยชน์ที่ได้รับ จึงทำให้มีความคิดเห็นแตกต่างกัน

2.5 ขนาดของสถานที่ทำงาน พนักงานที่มีขนาดของสถานที่ทำงานต่างกันมีความคิดเห็นเกี่ยวกับหลักบรรษัทภิบาลไม่แตกต่างกัน ตามนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จึงปฏิเสธสมมติฐานการวิจัย ทั้งนี้อาจจะเป็นเพราะว่าพนักงานได้รับการดูแลด้านความเป็นอยู่อย่างเท่าเทียมกันภายใต้ระบบ กฎเกณฑ์ และนโยบายเดียวกัน ดังนั้น ไม่ว่าจะเป็นฟาร์มขนาดเล็กหรือใหญ่ ก็ปฏิบัติเช่นเดียวกัน ส่งผลให้พนักงานที่ทำงานในสถานที่ที่มีขนาดต่างกันมีความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดการตามหลักบรรษัทภิบาลไม่แตกต่างกัน

ข้อเสนอแนะ

จากการศึกษาความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดการตามหลักบรรษัทภิบาลของพนักงานกลุ่มธุรกิจอุตสาหกรรมสัตว์น้ำ (สายฟาร์มเพาะเลี้ยงกุ้งบ่อดิน) บริษัท เอกชนแห่งหนึ่ง อำเภอแกลง จังหวัดระยอง มีข้อเสนอแนะ ดังนี้

เชิงนโยบาย

1. ผลักดันแนวความคิดเกี่ยวกับหลักบรรษัทภิบาลลงสู่ระดับฟาร์ม และรณรงค์ให้พนักงานเห็นความสำคัญของการดำเนินงานตามหลักบรรษัทภิบาล
2. สนับสนุนด้านงบประมาณให้เพียงพอเพื่อให้การดำเนินงานด้านบรรษัทภิบาลมีผลสำเร็จในการน่านโยบายไปปฏิบัติ

เชิงปฏิบัติการ

1. แต่งตั้งคณะกรรมการบรรษัทภิบาล สายฟาร์ม โดยมีผู้นำสูงสุดของฟาร์มเป็นประธาน และบุคคลภายในฟาร์มร่วมเป็นคณะกรรมการ
2. สร้างแรงจูงใจในการปฏิบัติตามหลักบรรษัทภิบาล เช่น ปรับเงินพิเศษให้กับผู้ที่มีความรับผิดชอบต่อหน้าที่ดี เป็นต้น

เชิงวิชาการ

1. ในการศึกษาวิจัยครั้งต่อไป ควรขยายพื้นที่ครอบคลุมพนักงานกลุ่มธุรกิจอุตสาหกรรมสัตว์น้ำสายฟาร์ม ทั่วประเทศ
2. ควรทำการศึกษาเพิ่มเติมถึงเรื่องปัจจัยหรือความผูกพันของพนักงานที่มีต่อองค์กรเพิ่มเติม เนื่องจากถ้าพนักงานมีความผูกพันกับองค์กรในระดับมากจะมีผลในทางบวกต่อการยอมรับในการน่านโยบายไปปฏิบัติได้